

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Nagrudnîi Ludmila Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 15.03.2017-28.12.2017
2. *instanța de apel:* 21.02.2018-02.05.2018
03.09.2018-31.10.2018
3. *instanța de recurs:* 06.07.2018 - 14.08.2018
21.01.2019-20.02.2019

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 28 decembrie 2017, Nagrudnîi Ludmila Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor, pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

A fost încasat de Nagrudnîi L. prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Stoian I. în mărime de 4000 dolari SUA, Coțofana V. - 4000 dolari SUA și Iacob V. - 2000 dolari SUA.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a constatat că Nagrudnîi L. *se învinuiește* că, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la mai multe persoane mijloace bănești în proporții mari.

Astfel, la 27 decembrie 2014, Nagrudnîi L., aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Stoian I. 4000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Coțofana V. 4.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Iacob V. 2.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituiau 38.370,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Potrivit rechizitoriului, Nagrudnîi L. se învinuiește de organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (4) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, și anume acțiunile prevăzute la alin. (1)-(3) săvârșite în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Popa G. în numele inculpatei, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, iar acțiunea civilă să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat:

- soluția instanței de fond, atât în latura penală, cât și în cea civilă, este neîntemeiată, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- declarațiile inculpatei date la urmărire penală au fost greșit apreciate, amplasarea în câmpul muncii urmând să aibă loc individual și nu prin intermediul ei, iar careva bani de la părțile vătămate nu a primit;

- declarațiile părților vătămate nu sunt veridice, fiind combătute prin celelalte probe administrate, fiind stabilit că ei nu au primit, prin transfer, în luna februarie și martie 2015 sumele pe care le-ar fi transmis inculpatei, iar declarațiile ultimei că nu a primit bani de la părțile vătămate au un caracter logic;

- potrivit rechizitoriului, părțile vătămate au transferat banii inculpatei la 27.02.2014, în timp ce părțile vătămate invocă perioada februarie 2015;

- instanța de fond a interpretat greșit obiectul contractului de prestări servicii din 27.12.2014, examinat conform procesului-verbal de examinare din 03.02.2017, încheiat între SC „Femida Consulting” SRL, în persoana directorului Nagrudnîi L. și Stoian I., precum că acesta se referă la identificarea unui loc de muncă în Israel, față de Stoian I. Or, conform obiectului acestui contract, prestatorul SC „Femida Consulting”, SRL în persoana Nagrudnîi L., potrivit pct. 2.1.1, doar consultă beneficiarul pe întrebările legate de condițiile de lucru pe teritoriul statului Israel, condițiile de trai, modul de intrare și ieșire cu scopul de angajare în Israel și nicidecum în identificarea unui loc de muncă în Israel;

- fiind examinată înregistrarea discuției de pe discul CD-R de model „Fiesta”, transmis organului de urmărire penală de către partea vătămată Stoian I. dintre un oarecare Vladimir și inculpată, nu se cunoaște cu certitudine autenticitatea acestei înregistrări, în ce împrejurări a fost efectuată și cui aparțin vocile participante la această înregistrare întrucât, organul de urmărire penală, în mod arbitrar, a identificat posesorii acestor voci. Mai mult, în prezent, nu există mijloace tehnice de identificare a vocii, iar valoarea probantă a acestui act este foarte scăzută;

- instanța de fond nici nu a cercetat nemijlocit această probă în cadrul ședințelor de judecată, nefiind ascultată înregistrarea de pe CD-R-ul, anexat ca corp delict la materialele dosarului;

- înregistrarea audio pe suport de CD, în calitate de corp delict, a fost ridicată și examinată de ofițerul de urmărire penală fără respectarea normelor procesual-penale, și anume în lipsa persoanei care l-a prezentat, care nu a confirmat veridicitatea conținutului acestui înscris în procesul-verbal de examinare, inclusiv locul unde s-au desfășurat dialogurile și individualizarea vocilor persoanelor care participă la dialoguri;

- este evidentă lipsa unor probe concludente, utile și pertinente care ar dovedi existența faptei infracțiunii or, inculpata nici măcar nu a primit remunerarea conform contractului de prestări servicii din 27.12.2014, iar acuzarea nu a demonstrat contrariul.

3.2 Avocatul Bolocan L. în numele inculpatei, a depus un apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că nu s-a constatat existența infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune rezultă doar din declarațiile părților vătămate, nefiind coroborat cu alte probe;

- instanța de fond a fost indusă în eroare referitor la circumstanțele de fapt, iar probele administrate și puse la baza sentinței de condamnare nu demonstrează intenția infracțională de escrocherie, fiind vorba de relații contractuale;

- instanța nu a constatat probarea nemijlocită a încasării sumelor bănești în numerar de către inculpată. Astfel, părțile vătămate au declarat că au transmis banii într-un local din apropierea pieței centrale și nu au mai fost alți martori la încheierea contractului din 27.12.2014, iar în cadrul audierii suplimentare au indicat că în luna februarie 2015, inculpata i-a telefonat și le-a spus să aducă banii, câte 4000 euro fiecare, după cum le-a fost înțelegerea, deoarece totul este gata de plecare;

- existența relațiilor contractuale este demonstrată prin contractul de prestări servicii;

- potrivit sentinței de condamnare, fapta incriminată inculpatei este bazată pe probe compromise procesual, care nu au fost supuse unei verificări și nu au o confirmare justificată privind proveniența lor;

- discul CD-R de model „Fiesta” cu capacitatea de 700 MB, transmis organului de urmărire penală de către Stoian I. care, din spusele acestuia, a înregistrat convorbirea cu telefonul mobil, nu poate constitui mijloc de probă, fiind ridicat cu încălcarea normelor procedurale și este lovit de nulitate, iar nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale stipulate la art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală;

- declarațiile inculpatei și ale părților vătămate nu au fost confirmate prin alte mijloace de probă și, nefiind înlăturate dubiile apărute, își găsește aplicarea principiul *in dubio pro reo*.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 mai 2018, a fost admis parțial, inclusiv din oficiu apelul avocatului Popa G. în numele inculpatei, fiind casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Nagrudnîi L. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei. A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind încasat de la Nagrudnîi L. prejudiciul material în beneficiul părților vătămate Stoian I. în mărime de 4000 dolari SUA, Coțofana V. - 4000 dolari SUA și Iacub V. - 2000 dolari SUA.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că instanța de fond nu a constatat fapta comisă de inculpată, referindu-se doar la învinuirea înaintată.

Astfel, instanța de apel a constatat că la 27 decembrie 2014, inculpata Nagrudnîi L., aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin

înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Stoian I. suma de 4000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Coțofana V. suma de 4.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 62.766,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot ea, la 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, din mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Iacub V. suma de 2.000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al BNM la acel moment, constituiau 38.370,40 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

În viziunea instanței de apel, cu toate că inculpata vina nu a recunoscut-o, aceasta a fost dovedită pe deplin prin probele administrate de acuzare, iar acțiunile ei urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, ca escrocherie, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșite în proporții mari.*

Totodată, nu au fost stabilite circumstanțe care ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate Stoian I., Coțofana V. și Iacub V., factorul determinant constituindu-l înregistrările audio în coroborare cu celelalte probe. Potrivit înregistrărilor respective, inculpata a perceput banii pentru a acorda presupusul serviciu legat de angajarea persoanelor respective în câmpul muncii, în Israel.

La fel, nu au fost relevate nici careva împrejurări ce ar pune la îndoială declarațiile părților vătămate și sumele de bani, acordate inculpatei în schimbul presupusului serviciu prestat, iar divergențele indicate de părțile vătămate nu pot combate tot ansamblul de probe prezentat întru stabilirea vinovăției inculpatei.

În același timp, contractul de prestări servicii a fost încheiat cu intenția de a camufla infracțiunea, însă instanța de apel nu examinează clauzele acestui contract, dar, însăși existența acestuia, în circumstanțele concrete, care indică la prezența înșelăciunii.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Bolocan L. în numele inculpatei, care invocând temeiul pentru

recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța nu a constatat probarea nemijlocită a încasării sumelor bănești în numerar de către inculpată. Astfel, părțile vătămate au declarat că au transmis banii într-un local din apropierea pieței centrale și nu au mai fost alți martori la încheierea contractului din 27.12.2014, iar în cadrul audierii suplimentare au indicat că în luna februarie 2015, inculpata i-a telefonat și le-a spus să aducă banii, câte 4000 euro fiecare, după cum le-a fost înțelegerea, deoarece totul este gata de plecare. Totodată, nu a fost probat și justificat prejudiciul material în suma restantă din totalul de 10.000 euro, echivalentul a 163.903,20 lei. Or, declarațiile părților vătămate nu sunt concludente;

- toate contractele de prestări servicii, ridicate de la domiciliul inculpatei în cadrul percheziției din 30.11.2016, au fost încheiate cu intenția de a camufla infracțiuni, iar organul de urmărire penală și instanța de judecată nu au elucidat aceste aspecte;

- nu au fost audiate nici persoane, în calitate de martori, care să confirme că au împrumutat bani părților vătămate, precum și scopul sumelor împrumutate. La fel, nu a fost probat nici faptul că părțile vătămate au efectuat transferuri bancare pe contul inculpatei, sumele parvenite în contul acesteia, în anul 2015 fiind de la fiica și ginerele său;

- nu au fost identificați și audiați martorii care se presupune că ar fi transmis banii, lipsește foia pe care inculpata ar fi scris denumirea și adresa hotelului, precum și numerele de telefon ale angajatorului de la hotel, după cum declară partea vătămată Coțofana V.;

- nu a fost demonstrată nici înșelăciunea sau abuzul de încredere ca forme ale laturii obiective, nefiind constatat că inculpata a dezinformat victimele și a prezentat vădit o realitate falsă;

- nu a fost demonstrat nici faptul urmăririi scopului sustragerii bunurilor și intenției inculpatei de a-și însuși profitul, nefiind stabilit cu certitudine dacă au existat aceste sume de bani și care a fost momentul transmiterii acestor bani.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 14 august 2018, a fost admis recursul declarat și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel, corect criticând sentința și dispunând rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, indicate în rechizitoriu, nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării.

Instanța de recurs a indicat că instanța de apel, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile părților vătămate Iacob V. și Coțofana V. date în instanța de fond, procesul-verbal de examinare a pașaportului ridicat de la Iacob V. din 14.12.2016, procesul-verbal de examinare a discului CD-R de model „Fiesta”, cu capacitatea de 700 MB din 01.02.2017, transmis organului de urmărire penală de către partea vătămată Stoian I., procesul-verbal de examinare a informației de la BC „Energbank” din 02.01.2017.

În viziunea instanței de recurs, instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. - 3.1., 5. din prezenta decizie, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate și nu a soluționat în genere apelul suplimentar depus de avocata Ludmila Bolocan.

Instanța de recurs a reținut că circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și că recursul de pe rol este întemeiat.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, au fost admise apelurile declarate, fiind casată integral sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nagrudnîi L. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

A fost încasat din contul lui Nagrudnîi L., în beneficiul lui Stoian I. suma de 4000 dolari SUA, Coțofana Vladimir suma de 4000 dolari SUA, Iacob Vitalie suma de 2000 Euro, convertiți în lei a Republicii Moldova, conform cursului oficial al BNM, la momentul executării hotărârii, cu titlu de prejudiciu.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că inculpata Nagrudnîi Ludmila deținând funcția și activând în calitate de administrator al Societății Comerciale „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități al birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la mai multe persoane mijloace bănești în proporții mari.

Astfel, la data de 27 decembrie 2014, Nagrudnîi Ludmila, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al Societății Comerciale „Femida Consulting”, SRL cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin

înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Stoian Ion mijloace bănești în valoare de 4 000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituie 62 766,4 lei. Astfel, în urma acțiunilor lui Nagrudnîi Ludmila părții vătămate i-au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Tot Nagrudnîi L., la data de 27.12.2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA, amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al Societății Comerciale „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Coțofan Vladimir mijloace bănești în valoare de 4 000 dolari SUA, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituie 62 766,4 lei. Astfel, în urma acțiunilor lui Nagrudnîi Ludmila părții vătămate i-au fost cauzat daune în proporții considerabile.

Tot ea, la data de 27 decembrie 2014, aflându-se în sediul BC „Energbank” SA amplasat în mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri 78, deținând funcția și activând în calitate de administrator al Societății Comerciale „Femida Consulting” SRL cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la Iacub Vitalie mijloace bănești în valoare de 2 000 Euro, ce conform cursului oficial al Băncii Naționale din Moldova la acel moment, constituie 38370,4 lei. Astfel, în urma acțiunilor lui Nagrudnîi Ludmila părții vătămate i-au fost cauzat daune în proporții considerabile.

În viziunea instanței de apel, deși inculpata Nagrudnîi L. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acesteia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: declarațiile părților vătămate Stoian I., Iacub V., Coțofană V., procesul-verbal de ridicare din 14 decembrie 2016 (f.d. 67 v. I); procesele-verbale de examinare din 03 februarie 2017 (f.d. 18, 30 v. I); procesul-verbal de examinare din 02 februarie 2017 (f.d. 175 v. I); procesul-verbal de percheziție din 30 noiembrie 2016 (f.d. 202-206 v. I); procesul-verbal de examinare din 03 februarie 2017 (f.d. 207 v. I).

Instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit în sarcina inculpatei Nagrudnîi L. încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 190 alin. (4) Cod penal -

escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, prin ce a cauzat daune materiale în proporții mari.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților, precum că declarațiile părților vătămate nu pot fi reținute ca fiind veridice, deoarece părțile vătămate au dat declarații divergente referitor la faptul că ultimii nu au primit prin transfer în luna februarie și martie 2015 sumele pe care le-ar fi transmis inculpatei, or, declarațiile părților vătămate Stoian Ion, Coțofan Vladimir, Iacob Vitalie au fost apreciate ca fiind pertinente și concludente și care coroborează cu alte materiale probatorii administrate la dosar.

Instanța de apel a mai reținut că declarațiile părților vătămate Stoian Ion, Vladimir Coțofană și Vitalie Iacob sunt pertinente și concludente, declarațiile cărora coroborează între ele, astfel, părțile vătămate au indicat că, inculpata Nagrudnîi Ludmila, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel a cerut de la ultimii câte 4.000 dolari SUA, pentru care părțile vătămate Stoian Ion și Coțofan Vladimir a transmis inculpatei suma de câte 4000 dolari SUA, iar partea vătămată Iacob Vitalie a transmis suma de 2000 Euro.

În acest sens, instanța de apel a reținut că părțile vătămate au transmis mijloacele bănești inculpatei Nagrudnîi Ludmila, ca urmare a faptului că ultimii au avut încredere în inculpată, că le va organiza plecarea la muncă în Israel, iar faptul că părțile vătămate nu dețin careva acte confirmate că au transmis sumele de bani inculpatei, nu echivalează cu inexistența faptei infracțiunii, în contextul în care declarațiile părții vătămate în acest sens urmează a fi apreciate în coroborare în ansamblul de probe administrate la dosar.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele părții apărării indiând că inculpata Nagrudnîi Ludmila a exploatat raporturile de natură civilă apărute în contextul încheierii contractelor de prestări servicii cu părțile vătămate, or, încă de la momentul încheierii acestor contracte, dânsa cunoștea că aceasta nu este împuternicită de a angaja careva persoane în câmpul muncii în Israel și tot din acest moment, inculpata urmărea dobândirea ilicită a bunurilor părților vătămate, prin înșelăciune și abuz de încredere, fără a-și onora obligațiile față de părțile vătămate, de a-i angaja în câmpul muncii.

În acest context, instanța de apel a respins și argumentele din apelul suplimentar, invocate de către avocatul Bolocan L., precum că probele administrate și puse la baza sentinței de condamnare nu demonstrează intenția infracțională de escrocherie, fiind vorba de relații contractuale, deoarece acțiunile realizate prin rea-credință și înșelăciune de către inculpată au depășit cadrul unui „raport juridic civil”, astfel, inculpata Nagrudnîi Ludmila a manifestat rea-credință în raport cu părțile vătămate, respectiv, dânsa a creat părților vătămate impresia precum că în virtutea poziției de administrator la SRL „Femida Consulting” își va onora obligația de a identifica și angaja la muncă peste hotare și anume în Israel, a părților vătămate, pentru ca ulterior după primirea banilor să se eschiveze intenționat de la executarea obligațiilor. Or, aceste împrejurări demonstrează că inculpata de la bun

început avea intenția de a însuși banii părților vătămate, fără a-și onora obligațiile asumate printr-un act de natură civilă.

Tot în acest context, instanța de apel a notat că părțile vătămate la momentul transmiterii sumelor de bani inculpatei Nagrudnîi L., au acționat cu bună-credință, având încredere că inculpata are împuterniciri de a-i ajuta la angajarea în câmpul muncii în Israel, însă ultima sub aparența creării unor relații civile, și anume ca urmare a încheierii cu părțile vătămate a contractelor de prestări servicii a manifestat rea-credință în raport cu părțile vătămate, i-a dus în eroare referitor la posibilitățile ei de a angaja careva persoane peste hotarele țării, iar din momentul dobândirii ilicite a sumelor bănești, dânsa nici nu intenționa de a executa careva obligații față de părțile vătămate.

Or, din informațiile eliberate de Camera de Licențiere și Agenția Națională pentru ocuparea forței de muncă rezultă că SRL „Femida Consulting” și „BCS-UM CO” SRL nu sunt deținătoare a licențelor pentru genul - activitatea legată de plasarea în câmpul muncii a cetățenilor în țară și/sau în străinătate și nu au înregistrat în perioada menționată nici un contract individual de muncă ale cetățenilor Republicii Moldova, plasați în câmpul muncii peste hotare.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în lipsa încheierii unor „acte juridice civile”, în speță a contractelor de prestări servicii, inculpata nu ar fi căpătat în măsura deplină încrederea părților vătămate, precum că ea într-adevăr este împuternicită de a organiza plecarea acestora în Israel și de a-i determina pe ultimii să-i transmită sumele de bani, în mărime de 4000 dolari SUA, de la fiecare (aceasta fiind solicitarea inculpatei sau prețul pentru serviciile pe care urma să le presteze), or, inculpata în baza unor „acte de natură civilă”, a creat o realitate falsă părților vătămate despre calitatea ei profesională, și anume că dânsa în calitate de administrator a SRL „Femida Consulting”, va organiza plecarea acestora în Israel și angajarea lor în câmpul muncii.

Cu referire la critica apelanților ce ține de faptul că declarațiile părților vătămate nu sunt veridice, deoarece ei nu au primit prin transfer, în luna februarie, martie 2015 careva sume de bani, instanța de apel a apreciat-o ca nefondată, or, părțile vătămate au confirmat că au transmis sumele de bani inculpatei Nagrudnîi Ludmila în luna decembrie 2014, iar careva probe care să certifice contrariul, la materialele cauzei nu au fost administrate.

Mai mult ca atât, prin procesul-verbal de examinare din 02 februarie 2017, a fost examinată informația ridicată de la banca comercială BC „Energbank”, prin care s-a stabilit că, la data de 17 martie 2015, Stoian Ion a primit un transfer în sumă de 3800 Euro din Israel, pe la persoana pe nume Ludmila Stahi. Conform aceleiași informații s-a constatat că la data de 18 martie 2015 Vladimir Coțofana a primit un transfer în sumă de 1000 Euro din Israel, de la persoana pe nume Maia Melnic.

Instanța de apel a reținut totodată că declarațiile părților vătămate coroborează cu procesele-verbale de examinare a obiectelor din 03 februarie 2017 prin care au fost examinate pașapoartele părților vătămate Vladimir Coțofana și Ion Stoian, prin care se atestă că ștampila de culoare neagră din 27 martie 2015 privind

traversarea frontierei de stat a Israelului direcția intrare, pe la punctul de trecere a frontierei aeroport Ben-Gurion, ștampila fiind tăiată cu două linii verticale cu pastă de toc de culoare albastră.

În contextul circumstanțelor reflectate supra, instanța de apel a concluzionat că argumentele părții apărării precum că în acțiunile inculpatei Nagrudnîi Ludmila nu sunt prezente elementele componente de infracțiune de escrocherie, ci sunt prezente „relații civile” nu pot fi reținute de către instanța de apel, fiind apreciate ca declarative, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Totodată, instanța de apel a notat că, inculpata Nagrudnîi Ludmila a fost pusă sub învinuire în baza art. 190 alin. (4) Cod penal în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002, acțiunile acesteia nefiind decriminalizate prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018.

Instanța de apel reieșind din prevederile art. 7, 75, 61 Cod penal și luând în considerare totalitatea împrejurărilor obiective și subiective, personalitatea inculpatei Nagrudnîi L., care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii care este „gravă”, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, anterior nu a fost judecată, a aplicat inculpatei Nagrudnîi L., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Instanța de apel a admis acțiunile civile înaintate de Stoian Ion, Coțofana Vladimir și Iacub Vitalie reieșind din mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune, în acest sens dispunând încasarea din contul inculpatei Nagrudnîi L. în beneficiul lui Stoian Ion și Coțofana Vladimir suma a câte 4.000 dolari SUA, fiecăruia, în beneficiul lui Iacub Vitalie a sumei de 2000 euro, convertiți în lei conform cursului BNM la momentul executării.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bolocan L. în numele inculpatei, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, invocă:

- instanța de apel nu s-a expus la mai multe circumstanțe, expuse de apărător în cererea de apel:

- instanța de apel a adoptat o hotărâre care în principiu este contrară prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal;

- acuzarea nu a prezentat probe noi în susținerea poziției, iar divergențele care rezultă din declarațiile părților vătămate nu au fost argumentate, chiar dacă instanța de apel a înlăturat unele erori notând că nu poate fi reținută drept probă prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură penală, și prin urmare se exclude din dosar și nu poate fi pusă la baza sentinței, înregistrarea discuției de pe discul CD- R de marca „Fiest”, cu capacitatea de 700 MB transmis de către partea vătămată

Stoian Ion, care prin ordonanța din 01 februarie 2017 a fost recunoscută drept corp delict și anexat la materialele cauzei, nu este suficient;

- instanța de apel a condamnat inculpata în lipsa componentei de infracțiune, împrejurare ce generează pericol pentru întregul sistem de drept penal și care, prin urmare, instituie o practică judecătorească defectuoasă, care inevitabil va duce la o aplicare neuniformă a legii penale;

- instanța nu a constatat cum se probează nemijlocit încasarea sumelor bănești cheș de către inculpata Nagrudnîi L., în circumstanțele în care părțile vătămate declară că, au transmis banii într-un local din apropierea pieței centrale și că în afară de ei patru, nu mai era nimeni la data încheierii contractului de prestări servicii 27.12.2014;

- în luna decembrie 2014 și februarie 2015, așa cum pretind părțile vătămate și cum concluzionează instanța, nu a fost transmisă nici o sumă de bani inculpatei, deoarece nu au existat acești bani, iar acest fapt clar reiese din procesul verbal de examinare din februarie 2017;

- conform aceleși informații s-a constatat că la data de 18 martie 2015, Coțofană V., a primit un transfer în suma de 1000 euro din Israel de la persoana pe nume Melnic M. (f.d. 175, vol. I). Sume care au fost recepționate de către părțile vătămate posterior transmiterii banilor Nagrudnîi L. în decembrie (așa cum a constatat instanța) sau în februarie anul 2015, ori în luna martie 2015. Instanța nu a argumentat prin care alte mijloace de probă se justifică prejudiciul material în suma restantă din totalul de 10.000 (zece mii) euro echivalent în lei 163 903,2 lei;

- din constatările instanței rezultă că suma transmisă constituie 4.800 euro, banii care au fost primiți prin transfer de către părțile vătămate Vladimir Coțofană și Stoian Ion în luna martie, totodată instanța constată că suma de 10 000 euro Nagrudnîi Ludmila a primit-o în luna decembrie 2014 de la părțile vătămate, la încheierea contractului de servicii juridice;

- în pofida faptului că Nagrudnîi Ludmila nu și-a recunoscut vina, că vinovăția acesteia a fost dovedită pe deplin, prin probe prezentate de acuzare și le-a apreciat ca fiind pertinente și concludente, utile și veridice făcând referire la declarațiile părților vătămate care sunt nepertinente și neconcludente, divergente în latura ce ține de data și locul transmiterii banilor și nu a admis faptul că acestea mint;

- toate contractele de prestări servicii ridicate de la domiciliul inculpatei, în cadrul percheziției la data de 30 noiembrie 2016 (f.d.202-206) au fost încheiate cu intenția de a camufla infracțiuni. Nici organul de urmărire penală și nici instanța de judecată nu a elucidat aceste aspecte. Nefiind audiate persoane în calitate de martori, care puteau confirma faptul că, au împrumutat bani părților vătămate, cu ce scop și suma împrumutată. Învinuirea nu se poate baza doar pe niște probe incerte care pun la îndoială vinovăția inculpatei;

- instanța trebuia să analizeze fapta inculpatei prin prisma noilor modificări operate la art. 190 Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 potrivit căreia în dispoziția alineatului (1), textul „înșelăciune sau abuz de încredere” se substituie

cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a u fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităț substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determin al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia e determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”;

- fără o argumentare plauzabilă din partea instanței în care să se arate în ce mod legea nouă ar avea repercusiuni negative asupra inculpatei și ar înrăutăți situația ei, este ilegală excluderea aplicării prevederilor art. 10 Cod penal;

- nu a fost probat și nici argumentat de instanță, faptul că pe contul bancar al inculpatei ar fi parvenit transferuri bancare din partea părților vătămate. Sumele parvenite în contul inculpatei îi anul 2015, fiind de la fiica și ginerele ei;

- examinarea cauzei în apel a avut loc în absența părților vătămate Iacub V. și Coțofană V., iar acuizarea nu a prezentat probe care să demonstreze lipsa motivată a acestora la examinarea cauzei în apel, conform prevederilor art. 323 alin (3) Cod de procedură penală, în pofida acestui fapt declarațiile părților vătămate se regăsesc în lista probelor la care instanța face referire;

- faptele expuse și menționate ca probe materiale de către partea acuzării în instanța de fond și în instanța de apel, li s-a dat o apreciere total greșită, fiind grav încălcat principiul prezumției nevinovăției a inculpatei;

- acuizarea nu a dovedit faptul dobândirii ilicite a bunurilor părților vătămate, precum nu a dovedit nici intenția inculpatei la săvârșirea infracțiunii imputate. Totul s-a limitat doar la audierea părților vătămate;

- în pofida acestui fapt, instanța face refererire la declarațiile martorilor cercetate în ședința de judecată, care însă nu figurează în lista probelor și de fapt nu există, lipsește foia, pe care Nagrudnî L. ar fi scris denumirea și adresa hotelului, precum și numerele de telefoane ale angajatorului din hotel, așa cum declară Coțofană V.;

- nu s-a realizat inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acesta este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs dau considerabile ca forme ale laturii obiective, or Nagrudnî L. în nici un fel nu a dezinformat victimele și nu a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă sau vice versa;

- este alogică aprecierea instanței în care respinge argumentele apărării și indică că inculpata Nagrudnî L. a exploatat raporturile de natură civilă apărute în contextul încheierii contractelor de prestări servicii cu părțile vătămate, or încă de la încheierea acestor contracte aceasta cunoștea că nu era împuternicită de a angaja careva persoane în câmpul muncii în Israel și tot din acest moment inculpata a

urmărit dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, fără a-și onora obligațiile față de părțile vătămate de a - i angaja în câmpul muncii;

- instanța nu a stabilit legătura cauzală dintre existența contractului valabil și urmările prejudiciabile de a duce în eroare una sau mai multe persoane. Deaceea caracterul aprecierii făcute este interpretativ și leazează grav drepturile inculpatei prin prisma art. 6 al Convenției CEDO;

- nu a fost dovedit nici faptul urmăririi scopului inducerii în eroare și intenției de a își însuși profitul, deoarece nu s-a stabilit cu certitudine dacă au existat cu adevărat aceste sume de bani și care a fost momentul transmiterii banilor. Dimpotrivă, Nagrudnii L. și-a onorat obligațiile contractuale, acordând asistența juridică stipulată în acest acord;

- însăși inculpata, în declarațiile pe care le-a dat în cadrul urmăririi penale declară că nu a încercat să caute și să angajeze părțile vătămate la muncă în Israel, deoarece nu deținea licență în acest sens.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanțele de fond, care le-au examinat detaliat și minuțios, apreciind toate probele din dosar, conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Bolocan L. în numele inculpatei se reține, că se invocă ca temeiuri de drept pct. 5), 6), 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.* Totodată, Colegiul penal lecturând textul recursului declarat, atestă că se invocă și faptul că, instanța de apel a adoptat o hotărâre, care este contrară prevederilor art. 61, 75 Cod penal, astfel

semnalează și temeiul de casare prevăzut în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Nagrudnîi L. este vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

De asemenea, recurentul critică decizia din motiv că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia avocatului, ele nu demonstrează vinovăția lui Nagrudnîi L. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

În primul rând, relevant este de menționat, că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Deci, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cât privește motivele invocate de recurent, precum că inculpata nu este vinovată în comiterea faptei imputate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, precum și

argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora cercetând incidența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul penal consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

De asemenea, cu referire la critica recurentului, precum că acuzarea nu a dovedit faptul dobândirii ilicite a bunurilor părților vătămate, iar inculpata în nici un fel nu a dezinformat victimele și nu a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă sau invers, precum nu a dovedit nici intenția inculpatei la săvârșirea infracțiunii imputate, Colegiul penal o respinge ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Cu toate acestea Colegiul penal ține să menționeze, că modificările intervenite în dispoziția art. 190 Cod penal prin Legea Nr. 179 din 27.07.2018, în vigoare la 17.08.2018, după cum a indicat și instanța de apel nu influențează nici într-un fel încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Nagrudnîi L. și nu schimbă situația acesteia, deoarece în cadrul examinării cauzei prezente s-a constatat cu certitudine, că inculpata deținând funcția și activând în calitate de administrator al SC „Femida Consulting” SRL, cu genul principal de activitate „activități ale birourilor și serviciilor de consultații juridice”, din intenție directă, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, a obținut de la mai multe persoane mijloace bănești în proporții mari, ceea ce se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și menționate în pct. 10 al prezentei decizii și anume:

- declarațiile părții vătămate Iacob V., care a declarat că în luna ianuarie 2014 a vorbit cu inculpata să îl ducă în Israel, care i-a declarat că îl va costa 4000 dolari SUA. I-a transmis 2000 euro inculpatei, și s-au înțeles ca restul banilor îi va transmite ulterior, mai târziu l-a telefonat și le-a zis să procure bilete. Când au ajuns

în Israel, poliția de frontieră nu le-au permis să treacă, arestându-i pentru 3 zile, ulterior i-a trimis acasă. După aceasta, au venit la inculpată care le-a promis că o să i ducă în Israel, însă nu răspundea la sunete și a deconectat telefonul;

- declarațiile părții vătămate Coțofană V., care a menționat că el cu Stoian I. și Iacob V. au mers la Nagrudnîi L., care le-a comunicat că poate duce persoane în Israel, iar pentru aceasta trebuie să achite câte 4000 dolari SUA, fiecare, cu precizarea că inițial trebuie să achite 1000 lei, după care i-a sunat și a achitat restul sumei. Totul s-a întâmplat într-un local de lângă piață, după care au mers și au procurat bilete și au zburat spre Israel, de unde au fost întorși înapoi. Ulterior au trecut pe la inculpată, care le-a comunicat că o să le dea banii dar nu i-a mai întors. Când s-au întâlnit prima dată, inculpata le-a dat niște foi, pe care le-au semnat;

- declarațiile părții vătămate Stoian I., care a menționat că împreună cu Coțofană V. și Iacob V. în oficiu a transmis inculpatei suma de 4000 dolari și 6800 lei pentru bilet, tot în acea zi a încheiat contract cu inculpata, pentru care a achitat suma de 1200 lei;

- procesele-verbale de examinare din 14 decembrie 2016, a pașaportului ridicat de la Iacob V., în care sunt aplicate ștampilele privind traversările ultimului a frontierei de stat. Pe pagina nr. 32 se află ștampila din data de 26 martie 2015, privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei, direcția de intrare pe la punctul de trecere a frontierei Maiachi-Udobnoe, pe aceeași pagină este aplicată ștampila din data de 26 martie 2015, privind traversarea de stat a Ucrainei direcția ieșire pe la punctul de trecere a frontierei a aeroportului Odessa. Pe pagina nr. 7 se află ștampila de culoare neagră din data de 27 martie 2015, privind traversarea frontierei de stat a Israelului direcția intrare pe la punctul de trecere a frontierei aeroport Ben – Gurion;

- procesul-verbal de examinare din 03 februarie 2017, documentul supus examinării îl reprezintă copia pașaportului cet. Republica Moldova a lui Vladimir Coțofana cu seria AA 0236007 eliberat la 07 martie 2015, pe copia paginii nr. 32 se află ștampila din data de 26 martie 2015 privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția ieșire pe la punctul de trecere a frontierei a aeroportului Odessa. Pe aceeași pagină se află ștampila din data de 30 martie 2015 privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția intrare, pe la punctul de trecere al frontierei aeroport Odessa și ștampila din data de 30 martie 2015, privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția ieșire pe la punctul de trecere al frontierei Maiachi - Udobnoe. Pe pagina nr.7 se află ștampila de culoare neagră din data de 27 martie 2015 privind traversare frontierei de stat a Israelului direcția intrare, pe la punctul de trecere a frontierei aeroport Ben – Gurion;

- procesul-verbal de examinare din 03 februarie 2017, documentul supus examinării îl reprezintă, copia pașaportului cet. Republicii Moldova a lui Ion Stoian cu seria și nr. AA 0097016, eliberat la 16 octombrie 2016, pe copia paginii nr. 32 se află ștampila din data de 26 martie 2015 privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția ieșire pe la punctul de trecere a frontierei a aeroportului Odessa. Pe aceeași pagină se află ștampila din data de 30 martie

2015 privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția intrare, pe la punctul de trecere al frontierei aeroport Odessa și ștampila din data de 30 martie 2015 privind traversarea frontierei de stat a Ucrainei direcția ieșire pe la punctul de trecere al frontierei Maiachi - Udobnoe. Pe pagina nr. 11 se află ștampila din data de 27 martie 2015 privind traversarea frontierei de stat a Israelului direcția intrare, pe la punctul de trecere a frontierei aeroport Ben - Gurion;

- procesul-verbal de examinare din 02 februarie 2017, conform căruia a fost examinată informația ridicată de la banca comercială BC „Energbank”, prin care s-a stabilit că la data de 17 martie 2015, Ion Stoian a primit un transfer în sumă de 3800 Euro din Israel, de la persoana pe nume Ludmila Stahi, (anexa nr. 1). Conform aceleiași informații s-a constatat că la data de 18 martie 2015, Vladimir Coțofana, a primit un transfer în sumă de 1000 Euro din Israel, de la persoana pe nume Maia Melnic;

- procesul-verbal de percheziție din 30 noiembrie 2016, de la domiciliul lui Nagrudnîi Ludmila, și anume de pe adresa r-nul Xxxxx, sat. Xxxxx, în cadrul căreia au fost ridicate: contracte de predare a serviciilor, încheiat între întreprinderea „Femida Consulting” SRL, în persoana directorului Nagrudnîi Ludmila și cet. Coțofana Vladimir, Stoian Ion și Iacub Vitalie;

- procesul-verbal de examinare din 03 februarie 2017, a documentelor depistate și ridicate de la domiciliul învinuitei Nagrudnîi Ludmila. Astfel, prin contractul de prestare a serviciilor încheiat între întreprinderea „Femida Consulting” SRL, în persoana directorului Nagrudnîi Ludmila și cet. Stoian Ion, se relevă că obiectul contractului se referă la identificarea unui loc de muncă în Israel, față de Ion Stoian.

Astfel, instanța de recurs, stabilește că inculpata încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, or Nagrudnîi L. activând în calitate de administrator a SC „Femida Consulting” SRL și încă la momentul încheierii contractelor privind prestarea serviciilor cu părțile vătămate, cunoștea că nu este împuternicită de a angaja careva persoane în câmpul muncii, în Israel, astfel din acest moment sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel, urmărea dobândirea ilicită a bunurilor părților vătămate, prin înșelăciune sau abuz de încredere, fără a-și onora obligațiunile față de părțile vătămate, de a-i angaja în câmpul muncii.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel just a menționat că acțiunile realizate prin rea-credință și înșelăciune de către inculpată au depășit cadrul unui „raport juridic civil”, astfel, inculpata Nagrudnîi Ludmila a manifestat rea-credință în raport cu părțile vătămate, respectiv, dânsa a creat părților vătămate impresia precum că în virtutea poziției de administrator la SRL „Femida Consulting” își va onora obligația de a identifica și angaja la muncă peste hotare și anume în Israel, a părților vătămate, pentru ca ulterior după primirea banilor să se eschiveze intenționat de la executarea obligațiilor. Or, aceste împrejurări demonstrează că

inculpata de la bun început avea intenția de a însuși banii părților vătămate, fără a-și onora obligațiile asumate printr-un act de natură civilă.

Cu referire la critica recurentului, precum că instanța trebuia să analizeze fapta inculpatei prin prisma noilor modificări operate la art. 190 Cod penal, totodată Nagrudnii L. în nici un fel nu a dezinformat victimele și nu a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă sau invers, Colegiul penal verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 52 v. III, în decizie, se motivează corespunzător, că inculpata Nagrudnii Ludmila a fost pusă sub învinuire în baza art. 190 alin. (4) Cod penal în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002, acțiunile acesteia nefiind decriminalizate prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018. Acțiunile persoanei care au săvârșit fapte de escrocherie, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 179 din 26.07.2018, urmează a fi calificate potrivit legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recurs, precum că declarațiile părților vătămate sunt divergente. În acest sens, Colegiul penal reține, că instanța de apel just a pus la baza soluției, declarațiile părților vătămate Stoian Ion, Vladimir Coțofană și Vitalie Iacob, care sunt pertinente și concludente, declarațiile cărora coroborează între ele, astfel, părțile vătămate au indicat că, inculpata Nagrudnii Ludmila, sub pretextul organizării plecării la muncă în Israel a cerut de la ultimii câte 4.000 dolari SUA, pentru care părțile vătămate Stoian Ion și Coțofană Vladimir a transmis inculpatei suma de câte 4000 dolari SUA, iar partea vătămată Iacob Vitalie a transmis suma de 2000 Euro. La fel, din declarațiile părților vătămate rezultă că dâșii au plecat spre Israel, însă au fost reținuți, după care au fost trimiși înapoi în Moldova și contactând-o pe inculpată, ultima le-a comunicat că fie vor pleca din nou sau le va întoarce banii, însă ultima nu a întors careva sume de bani, mai mult aceasta nu răspundea la telefon și se eschiva de a intra în contact cu părțile vătămate, din care considerent Colegiul penal respinge ca nefondate criticile recurentului, precum că nu a fost transmisă nici o sumă de bani inculpatei.

Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel just a apreciat critic argumentele apelanților, precum că declarațiile părților vătămate nu pot fi reținute ca fiind veridice, deoarece părțile vătămate au dat declarații divergente referitor la faptul că ultimii nu au primit prin transfer în luna februarie și martie 2015 sumele pe care le-ar fi transmis inculpatei, or, declarațiile părților vătămate Stoian Ion, Coțofană Vladimir, Iacob Vitalie au fost apreciate ca fiind pertinente și concludente și care coroborează cu alte materiale probatorii administrate la dosar.

Privitor la argumentul avocatului Bolocan L., referitor la faptul că inculpata, în declarațiile date în cadrul urmăririi penale, menționează că nu a încercat să caute și să angajeze părțile vătămate la muncă în Israel, deoarece nu deținea licența în acest sens, Colegiul penal atestă, că în baza probelor administrate în cauză instanța de apel just a constatat că, inculpata a acționat prin înșelăciune, manifestând reacredință în raport cu părțile vătămate, respectiv a creat acestora impresia, precum că în virtutea poziției de administrator al SRL „Femida Consulting”, își va onora

obligăția de a identifica și angaja la muncă peste hotare și anume în Israel a părților vătămate, pentru ca ulterior primirii banilor să se eschiveze intenționat de la executarea obligațiilor.

Cu privire la temeiul pentru recurs invocat de către apărător și prevăzut de pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume faptul că judecarea cauzei în instanța de apel, a avut loc în absența părților vătămate Iacub V. și Coțofan V., iar declarațiile acestora se regăsesc în lista probelor la care instanța face referire, Colegiul penal reține că în ședința de judecată a instanței de apel au fost citate inclusiv părțile vătămate Iacub V. și Coțofan V. (f.d. 5, 8 v. III), astfel instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat în ședința de judecată declarațiile părților vătămate Iacub V. și Coțofan V., consemnându-le în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 30 v. III), astfel această instanță just și-a întemeiat concluziile și pe declarațiile acestora depuse în prima instanță.

Generalizând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate, nu și-au găsit confirmarea.

Cu referire la temeiul pentru recurs, semnalat de către avocatul Bolocan L. și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, acesta critică faptul că instanța de apel a adoptat o hotărâre care este contrară prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Verificând și analizând materialele cauzei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare invocat de către recurent în prezenta speță, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatei, stabilită conform sancțiunii articolului imputat acesteia.

Instanța de recurs reține, că inculpata a fost condamnată în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa închisorii de la 7 la 10 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că această instanță a ținut cont de faptul că în cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante, inculpata s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, anterior nu a fost judecată.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, stabilită în sarcina inculpatei și modalitatea de executare a acesteia, în viziunea Colegiului a fost individualizată corect și în așa fel încât aceasta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal, statuează că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatei a fost individualizată potrivit legii, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatei.

Finalmente, Colegiul penal apreciază ca legală și întemeiată hotărârea instanței de apel, care a fost adoptată în corespundere cu prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de recurent este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe **Nagrudnîi Ludmila Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 martie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie